

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

№ 16 (1905)

Trešdien, 1957. g. 6. februārī

13. gads

Krasi uzlabot agrozootehnisko kursu darbu kolchozos

Pirms agrozootehnisko kursu darba uzsākšanas kolchozos rajona izpildu komitejā apstiprināja mācību grupas, izraudzīja arī pasniedzējus. Daudzreiz par kolchoznieku mācībām runāts kā Kuldīgas, tā Kabiles MTS padomes sēdēs. Tomēr līdz šai dienai kolchoznieku mācības notiek tikai dažos kolchozos. Regulāri zootehniskā pulciņa nodarbības notiek lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne”, kur tās vada zootehniķis b. Valaine. Lopkopji mācās arī kolchozā „Uzvara”, bet laukopji Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā (pasniedzēji bb. Balode un Melderis).

Bet kā tas ir pārējos kolchozos? Kolchozā „Aktivists” lopkopju mācības jāveda zootehniķim b. Jankovskim. Šeit no mācību gada sākuma notikušas tikai divas nodarbības. Taču šajā kolchozā vairāk kā jebkurā citā lopkopēm nepieciešamas pamatīgas zināšanas, lai likvidētu atpalicību. Jāņem vērā, ka teoretiskās zināšanas vien nedod cerētos panākumus. Zootehniskajām mācībām jākalpo tieši praktisko iemaņu iemācīšanai lopkopēm — kā sagatavot lopbarību pirms izbārošanas un veikt citus pasākumus, kas tiem nepieciešami praktiskajā darbā. Taču kolchozā „Aktivists” to nedara, tāpēc arī kolchozā nevienā novietnē rūpīgi lopbarību pirms izbārošanas nesagatavo, lopkopībā ir daudz citu trūkumu.

Pēdējo — trešo gadu mācībām lopkopju grupai jānotiek kolchozā „Uzvaras karogs”. Pasniedzējs b. Vilciņš sasniedzis „kulminācijas punktu” — sācies prātot, vai lopkopju mācības vispār vajadzīgas. Jāsecina, ka līdzīgas pārdomas nodarbina arī agronomu b. Fišmeisteru un zootehniķi b. Fibigu, kas

līdz šim vēl ar savu grupu kolchozniekiem nav sākušī nevienu nodarbību. Tomēr vislaunākais tas, ka abu MTS galvenie speciālisti izrāda pilnīgu nevarību pāņākt lūzumu kolchoznieku mācību organizēšanā. Tas arī saprotams, jo viņi apmierinājušies ar to, ka mācību grupas sastādītas, bet mācību darba konkrēto vadību un kontroli aizstājuši ar runāšanu MTS padomes sēdēs.

Ne mazāka atbildība par kolchoznieku mācību sekmīgu darbu gulstas uz kolchozu valdēm un pirmām kārtām priekšsēdētājiem. Vispirms taču viņu interesēs ir tas, lai kolchoznieki, papildinot zināšanas, celtu darba ražīgumu. Nesaprotami, ka to, būdams speciālists, neņem vērā Staļina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Surgofts, samierinoties, ka kolchoznieki uz mācībām neierodas.

Pieredze rāda, ka tur, kur kolchoznieki kursus iegūtās zināšanas pielieto darbā, panākumi neizpaliek. Pateicoties kursos iegūtajām zināšanām, Lisenko vārdā nosauktā kolchoza brigadieris b. Bērziņš brigādē ieguva labākas kartupeļu ražas nekā pārējās. Agrotehnisko kursu nopelnis ir arī tas, ka Ždanova vārdā nosauktā kolchoza ļaudis vairāk interesējas par kūdras komposta sagatavošanu, augsnes kalpošanu.

Turpretim kolchozā „Padomju Latvija”, kur kolchoznieku mācības nenotiek, nekādus agrotehniskos pasākumus neorganizē. Pielāva pat to, ka pirms diviem gadiem nosusinātās platības pērn vēl nebija apgūtās.

Kolchoznieku mācībām jānotiek organizēti. Par to jāgādā MTS un kolchozu speciālistiem un kolchozu valdēm.

Labākos ļaudis — rajona padomei

Šajās dienās notika valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības sapulce, lai izvirzītu deputātu kandidātu rajona padomes vēlēšanām.

Sapulcē vārdu pēma finansu nodaļas vecākā nodokļu inspektore b. Pavlovska, ieteicot izvirzīt par deputātu kandidātu rajona padomes vēlēšanām Eduardu Ivana d. Ploteri. Biedra Plotera kandidāturu dedzīgi atbalstīja bb. Leitane, Kantore, Liepiņa, Indāns un citi sapulces dalībnieki.

Kuldīgas MRS transporta darbinieki sayā sapulcē par deputātu kandidātu rajona padomei izvirzīja šoferi b. Rudolfu.

Viņa kandidāturu izvirzīja šoferis b. Kārklītis, raksturojot to kā enerģisku strādnieku un atsaucīgu darba biedru.

Sapulces dalībnieki vienprātīgi atbalstīja b. Rudolfa kandidāturu rajona padomes vēlēšanām.

A. Lauks

Gatavojoties vēlēšanām

Kinodarbinieku socialistiskā sacensība

Vietējo padomju vēlēšanu dienu rajona kinodarbinieki apņēmušies atzīmēt ar jauniem sasniegumiem kinoapmeklētāju apkalpošanā, repertuāra uzlabošanā, filmu reklamēšanā un iepņemumu plāna izpildē.

Pilsētas kinoteātris „Komjaunietis” janvarī apkalpojis 17.730 skatītāju, izpildot mēneša iepņemumu plānu par 125 procentiem. Kinoteātra uzgaidāmās telpās izlikta glīti noformēta vitrīna: „Padomju kinoaktieri”, ko izgatavojis kinoteātra reklamu zīmētājs P. Višņevskis. Vēl sagatavošanā līdzīga formata 3 vitrīnas, kurās izliks padomju un ungaru kinoaktieru attēlus.

Panākumus plāna izpildē guvuši arī ceļojošo kinoiekārtu mehaniki. Sacensībā šoreiz pirmajā vietā ir ceļojošā iekārta № 311 (kinomechanikis Nikolajs Zernovs), kas mēneša iepņemumu plānu izpildījusi par 146,6 procentiem. Biedrs Zernovs savās saistībās apņēmis februāra mēneša iepņemumu plānu izpildīt par 160 procentiem.

Janvara sacensībā otrā vietā ierindoja kinomechanikis H. Šembelis, kas, strādājot Alšungas strādnieku ciematā, mēneša iepņemumu plānu izpildījis par 130 procentiem. Janvarī iepņemumu plānu pārsnieguši kinomechanikis bb. V. Grīnvalds, E. Eķis un V. Druva.

A. Leja

Transportnieki par godu vēlēšanām

Par godu vietējo padomju vēlēšanām ražēni strādā ATK № 7 kolektīvs. Janvara mēneša plānu kravas un pasažieru pārvadāšanā izpildījām par 123,5 procentiem.

Labākie automašīnu vadītāji mēneša uzdevumu veikusi par 200—250 procentiem. Piemēram, bb. Skujans plānā paredzēto 432 tonnu vietā pārvadājis 1580 t kravas, V. Poļevskis — 1420 t, Z. Kilevics — 1179. No kravas automašī-

nu vadītājiem neatpalika arī autobusu šoferi.

Automašīnu vadītājiem plāna pārsniegšanā daudz palīdzēja remonta darbnīcas personāls.

Tagad sācies februāris, un, neskatoties uz sliktiem ceļu apstākļiem, viss ATK № 7 kolektīvs dienas uzdevumu regulāri izpilda par 125—150 procentiem.

L. Šteinarts,
ATK № 7 priekšnieka vietnieks

Kolchoznieki meža darbos

Gatavojas kokmateriālu izvešanai

Ždanova vārdā nosauktajam lauksaimniecības artelim pēc līguma jāgatavo un jāpieved pie autoceļa 330 kbm kokmateriālu. Šo darbu kolchoznieki apņēmas veikt īsā laikā, un ik dienas cirsmās strādā 14 cilvēki. Viņi uzdevumu kokmateriālu sagatavošanā šajās dienās izpildīs. Vislabāk veicas kolchozniekiem Eduardam Venškevicam un Pēterim Cīrulim. Viņi sagatavojuši 55 kbm kokmateriālu.

Kolchoznieki rūpīgi sagatavojušies kokmateriālu pievešanai. Zirgiem, kurus nodarbinās mežā, palielinātas barības devas, sakārtoti aizjūgi.

K. Liņķis

Mežmateriāli sagatavoti

Čakli kokmateriālu sagatavošanā piedalījās Ļeņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedri.

Pirmās brigades laukopji bb. Eglājs, Zāgeris, Kalniņš un Erbs dienā sagatavoja ap 5 m³ kokmateriālu katrs. No viņiem neatpalika arī pārējo brigāžu cirtēji bb. Zalkovskis, Osis, Muižnieks, Jansons un citi. Pagājušajā nedēļā viņi uzdevumu paveica, sagatavojot 400 m³ koksnes.

R. Veldze

PIEREDZES APMAIŅAI

Mūsu pieredze lupinas audzēšanā zaļmēslojumam

Lupīnu audzējam jau no kolchoza organizēšanas. Gadu no gada audzējot šo vērtīgo zaļmēslošanas kultūru, esam ieguvuši zināmu darba pieredzi. Iegūtā raža lielā mērā atkarīga no laika apstākļiem. Piemēram, vislabāko ražu ieguvām 1954. gadā. No 32 ha lielās sējumu platības ievācām ap 70 tonnu sēklu un 60 ha platībā lupīnu iearām zaļmēslojumam. Lupīnas sēklu pārdevām Valmieras, Valkas, Ogres, Alojās un citu rajonu kolchoziem. Nākamajā gadā zaļmēslojumam jau audzējām 80 ha lupīnas. Pagājušajā gadā gribējām galvenokārt iegūt lupīnas sēklu vairāk desmit hektaru platībā, bet sakarā ar nelabvēlīgu vasaru lielāko daļu nācās iearāt zaļmēslojumam, jo sēklas negatavojās.

Lupīnas audzēšana sevišķi izdevīga un atmaksājas. Par to esam pārliecinājušies praksē. Parasti pēc lupīnas sējam rudzus, nākamajā gadā kartupeļus un pēc tam vasarāja

graudaugu kultūras. Lupīna kā mēslojums jūtami iedarbojas 3—4 gadus, ievērojami uzlabojot augsnes virskārtu. Praksē pierādījies, ka visas kultūras aug labāk tajos laukos, kur ieara lupīna. Piemēram, 1954. gadā no tās platības, kur iepriekšējā gada rudenī ieara lupīnu, nokūlām caurmērā 18 cnt rudzu no hektara, turpretī tajos laukos, kur lupīnas nebija — tikai ap 10 centneru. Līdzīgi arī ar kartupeļiem. Tos parasti iegūstam par 50—60 cnt vairāk no hektara, bet vasarāja graudaugu ražas starpība ir 3—4 centneri. Tā kā 1954. gadā ar lupīnu mēslojotajai augsnei rudzus audzējām 60 ha platībā, ieguvām 480 cnt graudu vairāk kā pārējos laukos. Tas vēl lieku reizi pierāda lupīnas kā zaļmēslojuma izdevīgumu.

Mūsu kolchozā audzējam vienīgi rūgtu šaurlapaino lupīnu, kura noderīga vienīgi zaļmēslojumam. Izkultos stublājus var vienīgi izlietot lopu

pakaišiem, kas atkal savukārt palielina kūtsmēsli krājumus.

Lupīna izdevīga arī tāpēc, ka tā neprasa sevišķi rūpīgu augsnes sastrādāšanu un kopšanu. Augsni parasti tikai vienu reizi sakultivējam un sējam ļoti agri — tikko augsne pavasarī kaut cik apžuvusi, dažreiz pat ap 15.—17. aprīli. Sākumā gan liekas, ka nezāles pārspēj lupīnu, bet tas ir īsu laiku. Lupīna no pavasara salnām pārāk nebīstas un drīz vien spēcīgi sazaļo, nomācot nezāles. Lupīnu iearam pirms ziemāju sējas, ar tādu aprēķinu, lai tā būtu krietni sazaļojusi, bet varētu augsne sadalīties pirms sējas. Iearot, tūlīt aiz traktora pievienojam dzelzs stieni, kurš noliec lupīnu un pēc tam arklis viegli to apar. Sējot šādā augsnē rudzus, vēl papildus dodam 1 cnt kaliju un 2 cnt superfosfata caurmērā uz katru hektaru.

B. Rubulis,
Lisenko vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs

Pastiprināt politisko masu darbu laukos

10. martā notiks vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanas. Katra darba cilvēka pienākums aktīvi piedalīties vēlēšanās, nodot savu balsi par latviešu tautas labākajiem dēliem un meitām, mūsu socialistiskās Dzimtenes patriotiem, kvēliem cīnītājiem par tautas laimi.

Padomju cilvēki izveidojuši lielisku tradīciju — valsts varas organu vēlēšanu dienu viņi sagaida ar panākumiem darbā. Darbi, kas pašlaik veicami, lielā mērā noteiks lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas palielināšanu 1957.

gadā. Tāpēc sevišķi nepieciešams, lai visi darbi kolchozos, padomju saimniecībās un mašīnu-traktoru stacijās ritētu raiti. Vēlēšanu sekmīga norise daudzējādā ziņā būs atkarīga no tā, cik labi partijas organizācijas prātīs pacelt masu politisko un darba aktivitāti, izskaidrot tām, cik svarīgi ir veicamie uzdevumi.

Mūsu republikā ir ne mazums lauku partijas organizāciju, kas, cīnīdamās par PSKP XX kongresa lēmumu izpildi, ievērojami uzlabojušas ideoloģisko darbu un nodrošinājušas panākumus saimniecisko uzdevumu risināšanā. Piemēram, Daugavpils rajona kolchoza „Rodina” partijas organizācija noorganizējusi darba spēlīgu agitkolektīvu, ir prātusi darbu tā nokārtot, ka agitatori vienmēr ietekmē kolchozniekus — rīko ar viņiem pārrunas gan klubā, gan brigādēs, gan kolchoznieku mājās. Kolchozā darbojas dramatisks pulciņš, noorganizēts koris, kas rajona mākslinieciskās pašdarbības skatē ieņēma pirmo vietu. Dramatisks pulciņš gada laikā sagatavojis vairākas lugas un izrādījis tās ne vien savā kolchozā, bet arī kaimiņu lauksaimniecības arteļos.

Šī partijas organizācija, lielu uzmanību veltīdama cilvēku politiskajai audzināšanai, cenšas panākt, lai visas kolchoznieku mājas būtu radiofiecētas, lai tajās būtu laikraksti, žurnāli. Jau radiofiecētas 67 mājas, un nav nevienas kolchoznieku ģimenes, kas neabonētu laikrakstu vai žurnālu.

Partijas organizācija nemitīgi cīnās par politiskā darba kvalitātes celšanu — par tā konkrētību un iedarbīgumu. Partijas sapulcēs sistematiski apspriež socialistiskās sacensības, kā arī agitācijas un kultūrizglītības darba jautājumus. Tas palīdz laikā atklāt trūkumus kolchoznieku audzināšanā un izstrādāt konkrētus pasākumus to novēršanai.

Mērķtiecīgs partijas organizācijas darbs dod savus augļus. Kolchozs „Rodina” ir pirmrindas saimniecība, kas ar saviem panākumiem izcīnījusi rajona izpildkomitejas un partijas rajona komitejas ceļojošo Sarkanā karogu. Pagājušajā lauksaimniecības gadā kol-

chozs no hektara caurmērā novāca 11 centnerus labības un izveidoja stabili lopbarības bāzi, uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ieguva 266 centnerus piena. Pēc aptuveniem datiem, kolchozs saņēms apmēram divarpus miljonu rubļu lielu ienākumu.

Pašlaik lauksaimniecības arteļis „Rodina” aktīvi gatavojas pavasara sējai. Tur sagatavo augstas kvalitātes sēklas, uzkrāj vietējo un mineralmēslojumu, nodrošina pareizu lopu kopšanu un turēšanu.

Taču ne visas lauku partijas organizācijas pietiekami rūpējas par darbaļaužu politisko audzināšanu. Diemžēl, vēl sastopami tādi partijas vadošie darbinieki, kas nepietiekami novērtē šo darbu un nekā nedara, lai nokārtotu agitkolektīvu darbību, organizētu vadošo darbinieku referātus, nodrošinātu kolchozniekiem kultūralu atpūtu. Piemēram, var minēt Priekules rajona padomju saimniecības „Vaiņode” partijas organizāciju. Šajā padomju saimniecībā nav agitkolektīva, tur nav organizēta mākslinieciskā pašdarbība, atstāts novārtā audzināšanas darbs strādnieku vidū. Partijas organizācijas sekretars b. Grībovskis to izskaidro tādējādi, ka padomju saimniecībā, lūk, neesot cilvēku, kam varētu uzdot veikt politisko darbu. Vai tas tā ir? Protams, nē! Padomju saimniecībā ir komunisti, komjaunieši, ražošanas pirmrindnieki, lauksaimniecības specialisti, skolotāji. Un kam tad citam, ja ne šiem cilvēkiem vajadzētu nodarboties ar strādnieku komunistisko audzināšanu.

Padomju saimniecībā ir visas iespējas, lai labi nokārtotu masu politisko un kultūrizglītības darbu darbaļaužu vidū. Ka šis ļoti svarīgais darba lauks šeit atstāts novārtā, izskaidrojams vienīgi ar partijas organizācijas bezdarbību.

Šādu stāvokli nevar pieļaut nevienā kolchozā un padomju saimniecībā, nevienā mašīnu un traktoru stacijā. Lai sekmīgi organizētu vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanas un atrisinātu PSKP XX kongresa izvirzītos grandiozos uzdevumus, jāveic visenerģiskākie pasākumi, uzlabojot politisko agitāciju un kultūrizglītības darbu iedzīvotāju vidū.

Darbaļaužu politiskā audzināšana pašlaik jāpastiprina arī tāpēc, ka buržuāzisko nacionalistu un citu padomju iekārtai naidīgo elementu nožēlojamās paliekas, ko atbalsta starptautiskā reakcija, cenšas izmantot savos noziedzīgos nolūkos mūsu grūtības un trūkumus, cenšas apmēlot partijas un valsts politiku, izplata visādas provokatoriskas baumas, mēģina sēt naidu starp mūsu zemes tautām.

Partijas organizāciju neatliekams uzdevums — plaši iz-

vērst politisko darbu masās, nemitīgi audzināt strādniekus, kolchozniekus un inteligenci komunistiskās morāles garā, ieaudzināt viņos mīlestību pret socialistisko Dzimteni, pret darbu.

Nesamierināmi jācīnās pret pagātnes paliekām mūsu cilvēku apziņā, dziļi jāizskaidro darbaļaudīm Komunistiskās partijas un Padomju valsts politika, socialistiskās saimniecības sistēmas lielās priekšrocības, salīdzinot ar kapitalistisko sistēmu, padomju demokrātijas būtība, padomju pilsoņu tiesības un pienākumi. Labi jāiekārto agitpunktus, jāpaplašina agitkolektīvi, jāsaistot tajos labākos, politiski sagatavotus cilvēkus. Visur — agitpunktos, tautas namos, klubos un sarkanajos stūrīšos jāorganizē deputātu pārskata ziņojumi vēlētajiem, lekcijas, referāti, pārrunas, mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu priekšnesumi, jautājumu un atbilžu vakari, jādemonstrē kinofilmas. Vajag padomāt arī par agitācijas darba organizēšanu kolchoznieku, MTS un padomju saimniecību strādnieku dzīves vietās; ražošanas darbā jāiesaista arī tie cilvēki, kas līdz šim tajā vēl aktīvi nepiedalās.

Partijas organizācijām pastāvīgi jā rūpējas par politiskā masu darba idejiskā līmeņa celšanu. Vienīgi konkrēta, kaulnieciska, uzbrūkoša agitācija ir iedarbīga, pārliecina cilvēkus un dod vajadzīgos rezultātus. Par šādu agitāciju arī jācīnās. Šai nolūkā partijas organizācijām nemitīgi jāstrādā ar referentiem un agitatoriem, jāmaca viņiem propagandas darba meistarība, jāinformē par stāvokli kolchozā, padomju saimniecībā, MTS un rajonā.

Pašlaik sevišķa uzmanība jāpievērš PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājuma izskaidrošanai lauku darbaļaudīm. Šis darbs tā jāorganizē, lai visi kolchoznieki, MTS un padomju saimniecību darbinieki izprastu šo ļoti svarīgo dokumentu. Tā izskaidrošanā aktīvi jāpiedalās visiem propagandistiem un agitatoriem. Izskaidrojot Aicinājumu, partijas organizācijām jāmobilizē plašās masas vēl sekmīgāk veikt visus kārtējos darbus. Pie tam jācenšas panākt, lai katrs lauku darba cilvēks enerģiskāk iekļauties socialistiskajā sacensībā, uzņemtos konkrētas saistības partijas un valdības Aicinājumā izvirzīto norādījumu izpildīšanā.

1957. gadam jāklūst par jauna, vēl varenāka lauksaimniecības kāpinājuma gadu. Labi organizētam politiskajam darbam masās jāpalīdz atrisināt šo uzdevumu un sekmīgi veikt ļoti svarīgo politisko kampaņu — vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanas.

I. Veselovs

RAJONA SKOLĀS

Pionieri—skolotājas pirmie palīgi

Pirmās vidusskolas 3.-a klase gan sekmju, gan disciplinānas ziņā skolā ir viena no labākajām. Un kā tas lai būtu citādi, ja klasē izveidojies saliedēts un draudzīgs pionieru kolektīvs, kas palīdz audzinātājam b. Klūgai cīņā par teicamām sekmēm, kārtību un disciplīnu klasē. Mācību gada sākumā bija vērojams, ka daži skolēni nāc klasē nesakārtotā apģērbā, pat kārtīgi nenomazgājušies. To pārrunāja pionieru pulciņa sanāksmē un nolēma klasē noorganizēt sanitāro posteņi. Tā uzdevums raudzīties, lai skolēni nāktu uz skolu tīri un kārtīgi apģērbušies, lai katram līdzī būtu kabatas laktiņš, grāmatas solos būtu sakārtotas. Šo pienākumu uzticēja Māritei Freibornai. Viņai palīdz pionieri Ruta Lubāne un Ivars Kulbars. Vairākas reizes nedēļā tiek pārbaudīta roku un grāmatu tīrība. Jāsaka, ka rezultāti ir labi. Nevienam taču nepatīk, ja speciālā burtiņā atzīmē, ka tam netīras ausis vai grāmatas nekārtībā, vēl nepatīkamāk, ja par to raksta sienas avīzē „Sanitars”.

Noslēdzot pirmo mācību pusgadu, klasē bija 3 nesekmīgi skolēni. Pionieri nolēma viņiem palīdzēt. Šie skolēni stundas nākamajai dienai tagad gatavo skolā, un viņiem palīdz pionieri Ilga Mazberga, Mārite Freiborna un citi.

—Mūsu pulciņā nav neviena nesekmīga pioniera, — ar lepnumu stāsta pulciņa priekšsēdētāja Mārite Freiborna, — un mēs gribam, lai arī pārējo skolēnu sekmes būtu labas.

Viņa vēl pastāsta, ka pionieri prot organizēt arī interesantas nodarbības. Jaungada karnevalam viņi pagatavoja maskas, piedalījās lugas „Gailītis Pēcītis un kakītis Jēcītis” uzvedumā. Tagad pionieri gatavojas vienības organizētajam konkursam pasaku stāstīšanā.

Audzinātāja un klases kolektīvs pamatoti lepojas ar saviem pionieriem, kuri ir teicams paraugs pārējiem skolēniem gan sekmēs, gan disciplīnā.

A. Zamuška,
komjaunatnes rajona komitejas
skolu daļas vadītāja

Gatavo piemiņas lietas

Nesen Kuldīgas pilsētas pirmās 7-gadīgās skolas pionieri, gatavojoties Vissavienības jaunatnes festivalam, uzaicināja visus skolas audzēkņus piedalīties konkursā par skaistāko piemiņas lietu pagatavošanu. Šodien starpskolas klašu kolektīviem izvērsusies spraiga sacensība. Meitenes savā brīvajā laikā ada cimdus, zeķes, tamborē dažādas sedzīpas un izšuj skaistus galdautiņus, bet zēni pagatavo dažādus kokgriezumus un stieplu pinumus.

Visaktīvāk konkursam gatavojas ceturtais „b” klases audzēkņi. Visi 26 skolēni pulciņa priekšsēdētājas Dzintras Rozenbergas vadībā cītīgi gata-

vo piemiņas lietas. Savus pirmos darbus pionieru vadītājai b. Eidai parādīja brāļi Andris un Arvids Kņazi. Zēni bija pagatavojuši papīra griežamos nažus un pašreiz spalos iedezina ornamentus. Vairākas meitenes kopīgi nolēma izgatavot sīpolu uzglabājamus tikliņus, bet iekams uzsākt to siešanu, bija jāpagatavo aužamās saivinas un kociņi. Šajā darbā vislabāko piemēru parādīja Ingrida Veisa un Dzintra Augstkalne.

Centīgi konkursam gatavotās arī pārējās klases. Septītais „b” klases audzēkņi Ērika Jasane izšuvusi divana spilvenu, bet sestās klases meitenes šuj saules cepures.

A. Priede

MUMS RAKSTA

Cik ilgi ļaus Kārklīnai slinkot?

Jau krietnu laiku Basu ciemā piemin tautas nama vadītājas Anas Kārklīnas vārdu. Par viņu sprieda ciema padomes sesijā, kritizēja bijušajā Alsungas rajona laikrakstā, kultūras nodaļā, bet pavisam nesen — komjaunatnes sapulcē. Un visam ir tikai viens cēlonis — Kārklīnas bezdarbība. Tautas nama vadītāja dienām ilgi neparādās darbā, bet parakstīties uz algas saraksta un saņemt naudu gan vienmēr laikā prot.

Ciema jaunieši negrib samierināties ar šādu darba stilu, jo mākslinieciskā pašdarbība ciemā pilnīgi apstājusies. Dramatisks pul-

ciņš pēdējo reizi sapulcējās pagājušā gada oktobrī. Lidzīgi izjukusi arī deju kolektīvs un sieviešu dziesmu ansamblis. Cik no kaimiņiem atbrauc ar vieslīdzām, tik arī ir.

Tomēr vienā lietā Kārklīnai gan pagaidām veicas — tukšu atskaišu safabricēšanā par „veikto” darbu, skatoties griestos. Taču jaunatnes festivalam ar atskaitēm vien nepietiks!

Cerams, ka rajona kultūras nodaļai un Basu ciema padomei arī turpmāk nepietiks tikai ar atskaitēm vien.

Basu ciema jaunieši

Kad notiks zootehniskās mācības

Kad kolchoza „Uzvaras karogs” lopkopes saņēma ziņu, ka decembrī sāksies zootehniskās mācības, viņas bija ļoti apmierinātas. Un kā lai nē — šis taču kursu pēdējais gads. Tomēr izrādījās, ka kolchoznieču priekšī bijuši pārāgi. Vetārstam b. Vilciņam, kā viņš izteicās MTS darbi-

niekiem, pat prātā nav nācis uzsākt zootehniskās mācības kolchozā. Kaut gan jau februāris, kolchoznieki cer, ka Kabilēs MTS vadība spēs grozīt Vilciņa, uzskatus par zootehnisko mācību nepieciešamību lopkopjiem.

Juris Dadzis

Sēklas dīdžību var un vajag uzlabot

Tuvojas pavasaris. Kolchozu saimniecībās gatavojas pavasara lauku darbiem, tīra un pārbauda sēklu.

Pagājušā gada mitrais un vēsais laiks atstājis negatīvu iespaidu uz sēklas nogatavošanos. Rezultātā lielākā daļā kolchozu sēkla ir ar stipri pazeminātu dīdžību, bet tānīpat laikā uzrāda samērā augstas dzīvības spējas. Tas rāda, ka atbērtā sēkla laikā nav nogatavojusies, bet novākta negatīva. Šī iemesla dēļ tad arī galvenā uzmanība jāvelti sēklas dīdžības paaugstināšanai, lai visas dzīvotspējīgās sēklas būtu dīgstošas. Šim nolūkam sēklas materiāls nekavējoties jākalē, jāsilā, jātīra. Tomēr vairākos kolchozos sēklu ar pazeminātu dīdžību, normalām dzīvības spējām uzglabā ar augstu mitrumu, kā tas ir kolchozos „Kopdarbība“, „Boļševiks“, „Sarkanā zvaigzne“ un vēl citos. Šāda pieeja sēklas sagatavošanā pašos pamatos ir nepareiza, jo sēklas materiāls tādos apstākļos bojājas: zaudē dzīvības spējas un līdz ar to arī dīdžību.

Lai paaugstinātu sēklas dīdžību, nedrīkst kaltēt strauji—

ātri atņemot lieko mitrumu. Tādas kaltēšanas rezultātā dīdžība paaugstināsies maz, jo fizioloģiskie procesi sēklā tik strauji nenotiek. Tamdēļ sēklas kaltēšana — apsildīšana vislabāk jāizdara pie temperatūras ne augstākas par 30—35°C ar noteikumu, lai kaltēšanas telpā būtu laba ventilācija, bet siltais gaiss uz sēklām iedarbotos pēc iespējas ilgāk. Piemēram, Rumbas ciema Mičurina vārdā nosauktais kolchozs iesūtījis pārbaudei miežu sēklu, kura pie pārbaudes uzrādīja 45 proc. dīdžību, bet dzīvības spējas bija 95 proc. Sēklu kontroles laboratorijā šis sēklu paraugs 8 dienas tika glabāts pie apmēram 20°C. Pēc tam izdarīja atkārtotu dīdžības pārbaudi un tā izrādījās 85 proc. Kolchozā pēc pirmās sēklas pārbaudes šo sēklu kaltēja vēlreiz Vischom tipa kaltē (pazeminot mitrumu no 20,5 proc. uz 19,6 proc.) un tad pārbaudē uzrādīja dīdžību 55 proc. Šeit siltuma iedarbība nebija ilgstoša, kamdēļ rezultāti vēl nav apmierinoši un nepieciešama atkārtota kaltēšana — sildīšana. Iepriekšējais piemērs skaidri rā-

da, kādā veidā jāizdara sēklu kaltēšana — sildīšana, lai būtu vajadzīgie panākumi sēklu dīdžības paaugstināšanā. Arī sēklu rūpīga tīrīšana paaugstina to dīdžību, jo tīrīšanas procesā attīra sēkas un auzām arī tukšos graudus (pagājušā gada ražā šādu graudu ir ļoti daudz). Piemēram, Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā netīrītu auzu paraugs uzrādīja dīdžību 45 proc. (dzīvības spējas — 97 proc.), bet sēklas iztīrot līdz sējas kondīcijai, paaugstinājās dīdžība līdz 69 proc. Mitruma saturs šīm auzām ir 19 proc. Tagad vēl izdarot šo sēklu sildīšanu, dīdžība var sasniegt vismaz 90 proc. un sēkla būs kondicionēta arī dīdžībā.

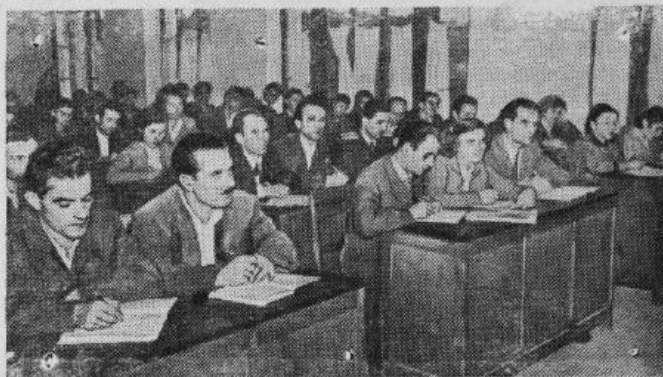
Iepriekš minētais apstiprina, ka ar zemo dīdžību sēklas materiāls var pārvērsties par labi dīgstosu, ja tikai sagatavošanā ievēro vajadzīgos norādījumus. To praksē ir pierādījuši kolchozi „Komunars“, „Imanta“, „Traktorists“, Kārļa Marksa vārdā nosauktais un vēl daži citi.

P. Ducmanis,
sēklu kontroles laboratorijas
vadītājs

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTIS

Albanijas Tautas Republikā

Pēdējos gados Albanijas Tautas Republikā organizēta kvalificētu kadru sagatavošana bez atrašanās no ražošanas darba. Republikas galvaspilsētā Tiranā organizēts Vakara ekonomiskais institūts. Institutā mācās uzņēmumu direktori un saimniecisko organizāciju vadītāji.

Attēlā: Vakara ekonomiskā institūta klausītāji noklausās lekciju.

Paplašinās KĶR un KTDR ekonomiskie sakari

Phenjanā parakstīti Protokols par Ķīnas Tautas Republikas ekonomisko palīdzību Korejas Tautas Demokrātiskajai Republikai un Protokols par tirdzniecību starp KTDR un KĶR 1957. gadā.

Pirmais protokols nosaka to materiālu veidus un daudzumu, ko Ķīna šogad piegādās Korejas Tautas Demokrātiskajai Republikai, pamatojoties uz agrāk pieņemto lēmumu par ķīniešu tautas palīdzību Korejai 1954. — 1957.

gadā 800 miljonu juaņu apmērā (jaunajā valūtā). Otrs protokols attiecas uz abu valstu savstarpējām piegādēm preču apmaiņas kārtībā. Ķīna piegādās Korejai labību, kokvilnu, kokvilnas dīdžipus, audumus, akmeņogles, sāli, metāla izstrādājumus, ķīmiskās izejvielas, papīru un būvmateriālus. KTDR izveidīs uz Ķīnu dzelzs rūdu, velmējumu, cementu, karbidu, augļus, zvejniecības produktus un citas preces.

Ķīnas lauksaimniecības panākumi

Lai gan daudzās provincēs bijušas dabas katastrofas, graudaugu, kokvilnas, eļļas un cukura kultūru ražaspagājušā gadā Ķīna pārsniegušas 1955. gada ražas. 1956. gadā novākti 185 miljoni tonnu labības — par 10 miljoniem tonnu vairāk nekā 1955. gadā, 1580

tūkstoš tonnu kokvilnas, jeb gandrīz par 61 tūkstoš tonnu vairāk nekā 1955. gadā.

KĶR lauksaimniecības sasniegumi, atzīmē laikraksti, kļuvuši iespējami, plaši attīstoties lauksaimniecības kooperācijai.

PADOMS ZIVKOPJIEM

Zivju uzraudzība ziemā

Ziemas guļas laikā karpas uzturas dziķa dibenā un guļ nekustīgi. Kad svaiga ūdens pieplūdums palielinās, paaugstinās ūdens temperatūra, zivis sāk kustēties. Tas savukārt izsauc zivju noliesēšanu un kā sekas var būt to bojāeja.

Lai zivis nenoliesētu un neaizietu bojā, tad zivkopjiem stingri jāraugās, lai ziemošanas diķos regulāri pieplūstu svaigs ūdens ar tādu aprēķinu, ka 10 diennaktīs nomainās viss ūdens krājums. Parastajos audzējamajos diķos pilnīgi ūdens apmaiņai jānotiek 30 diennaktīs.

Nepieciešams raudzīties, lai nebūtu limeņa svārstības, jāapcērt ledus ap meniķi, jāizmēra ledus biezums un jāraugās, lai vienmēr būtu vajadzīgie āļiņi.

Kā zināms, zivis elpo ar ūdeni izšķīdušo skābekli. Ja skābekļa krājumi ūdenī sāk apstāties, tad zivis noslāpst vai nosmok. Šādai parādībai bieži par cēloni ir diķa dibenā atstātās organiskās vielas, kas pūstot patērē ūdenī esošo skābekli. Vēl skābeklis var izsīkt pie nepilnīgas ūdens apmaiņas.

Kā zināms, vismazāk skābeklis ir ūdens apakšējās slāņos un to atjaunot var pakāpeniski pazeminot ūdens lī-

meni par 25—30 procentiem un minēto ūdens masu aizvietojo ar svaigu skābekli bagātu ūdeni. Te jāievēro, ka svaiga ūdens pievadīšanai ziemošanas diķos jāierīko kritumi un ne mazāki par 0,2—0,4 m, jo ūdens krītot daudz vairāk piesātinās ar skābekli nekā parasti plūstot. Lai radītu kritumu ūdens papildināšanai, diķos var uzstādīt mākslīgas no koka izbūvētas renes, kur pie dibena pierīkoti režģi vai uzstādītas grieztuves, kas rada ūdens burbuljošanu un vēl vairāk pastiprina piesātināšanos ar skābekli. Ieteicams ūdens pievadīšanai izmantot arī sūkņus. Kur nav iespējams izveidot ūdens kritumus, ūdens piesātināšanai ar skābekli var izmantot laivas motoru, vai citādi griežamos ūdens ratus.

Zivju ziemošanai vajadzīga pastāvīga kontrole un to izdara pa āļiņiem. Jāir redzama zivju kustība un pienākšana pie āļiņiem, tas nozīmē, ka nav labvēlīgi ziemas guļas apstākļi. Ja skābeklis ir pietiekami un zivis tomēr kustās un pienāk pie āļiņiem, tad tās ir salsimušas un lai tuvāk noskaidrotu slimības cēloņus, nepieciešams 30—50 mazus izzvejot.

A. Musatovs,
vecākais zivkopis Pelču
zivaudzētavā

Dzīvojamās ēkas un dzīvokļi jāsaudzē

Dzīvojamās ēkas un dzīvokļi pilsētā visumā nav slāvējami. Tādēļ jo svarīgi kā pilsētas izpildu komitejai, tā namu pārvaldēm un katram īrniekam censties uzturēt esošās dzīvojamās ēkas un dzīvokļus pēc iespējas labākā kārtībā, saudzēt tos, lai tie ilgāk kalpotu, lai nerastos avarijas. Tomēr pie mums ne viss šajā ziņā ir kārtībā.

Dzīvoklis ilgi kalpo tiem īrniekiem, kas to saudzē, paši saviem spēkiem novērš sīkākos defektus, laikus ziņo par lielākiem bojājumiem namu pārvaldēm un pilsētas izpildu komitejai. Tomēr liela daļa pilsētas iedzīvotāju savus dzīvokļus ne tikai nesaudzē, bet gluži otrādi — pat bojā. Gandrīz katras namu pārvaldes darbinieki zina neskaitāmus gadījumus, kur iedzīvotāji savos dzīvokļos skalda malku, tā bojājot grīdas, bet, ja tas ir augststāvu — dzīvokļu griestus. To dara pilsonis Žagata Sarkanarmijas ielā 55, Kleins Pionieru ielā 8, gandrīz visi īrnieki, kas apdzīvo Ventspils ielas namu 31, Balodis Ziedu ielā 9 un vairāki citi.

Dzīvokļu grīdas, sienas bojā tie īrnieki, kas neievēro tīrību. Pat kuriozi ir gadījumi, ko atstāda daži Remontu un celtniecības kantora amatnieki. Apmēram pirms mēneša remontēja pilsones Kronāles dzīvokli Pionieru ielā 15.

— Dzīvokli valdīja neiedomājama netīrība, — stāsta kāds Remontu un celtniecības kantora amatnieks. — Vajadzēja atcelt gultu no sienas. Taču to nevarēja nemaz tik viegli

izdarīt. Tā bija vārda pilnā nozīmē saaugusi ar netīrumiem, kas atradās starp to un sienu. Grīda no netīrumiem nebija atbrīvojama, kādēļ, plēšot nost netīrumus, cēlās līdzī arī dēļi.

Nesaudzīgi pret savu dzīvokli izturas Stepanovi Rīgas ielā 23. Kad viņi dzīvojuši Rīgas ielā 1, kādu laiku pagultē pat turējuši sivēnu. Tā stāsta apkārtējie iedzīvotāji. Stepanovi sūdzējās par to, ka dzīvokli slapjas sienas. Bet kā gan tās nebūs slapjas, ja 5 gadu laikā pārved tikai 2 vezumus malkas!

Tīrību un kārtību savā dzīvoklī neciena arī pilsoņi Lestkalni Lielā Pļavas ielā 16. Uz grīdas šeit mētājas drēbes, cukēdiena paliekas, pelavas, trauki. Dabīgi, ka grīda, vienmēr stāvēt netīra un mitra, ātri bojājas. Līdzīgi savā dzīvoklī rīkojas arī pilsones Kloke Strautu ielā 1 un vairāki citi. Kā ārstnieciski-profilaktiskās apvienības darbinieki, tā paši īrnieki nepietiekami cīnās pret grauzējiem un dažādiem insektiem. Žurkas un peles, ja tās laikā neapkaro, izgrauž pat gluži jaunās grīdās lielus caurumus, bojā koka sienas.

Namu pārvaldēm, dzīvokļu ekspluatācijas veicināšanas komisijām vajadzētu raudzīties, lai īrnieki dzīvokļus uztur kārtībā, nebojā tos. Taču šīs komisijas ir bezdarbīgas, bet namu pārvaldes neprasa, lai tās pildītu savus pienākumus.

Nepietiekamu vērību dzīvojamā māju un dzīvokļu uzturēšanai kārtībā veltī pilsētas izpildu komiteja, namu pārvaldes. Pavisam īsā laikā ne-

liels bojājums jūmtā, sienā vai citur izvērsās par lielu, ja to laikus nenovērš. Sliktā stāvoklī ir daudzu dzīvojamo ēku jūmti. Vai gan lielas pūles un līdzekļus prasītu dažu jūmta kārniņu apmaiņu? Taču to nedara, tādēļ, regulāri pa jūmtiem ieplūstot ūdenim, bojājas griesti, to apmetums. Lai to visu izlabotu, nu jau nepieciešamas lielākas pūles, vajadzīgs vairāk līdzekļu.

Par veselū neatrisināmu problēmu pilsētā izvērties jautājums par lietotus ūdens noteku caurulēm. Neesot, lūk, skārda, trūkstot skārdnieku, apgalvo pilsētas izpildu komiteja, tādēļ nevarot šīs caurules pielikt. Rezultātā daudziem namiem sapuvušas ārsienas. Tā tas ir namam Sarkanarmijas ielā 16 un daudziem citiem. Bet mūsu zemē taču skārda netrūkst, pie labas gribas var sameklēt arī skārdniekus.

Pilsētā ir liels skaits dzīvokļu, kuru īrnieki veseliem mēnešiem tur nedzīvo. Šie dzīvokļi netiek normali kurināti, vēdināti, kādēļ slapjas kļūst ne tikai šo, bet arī blakus dzīvokļu sienas. Vai šeit nevajag iejaukties pilsētas izpildu komitejai, namu pārvaldēm?

Ar kopējiem pilsētas izpildu komitejas, namu pārvalžu, dzīvokļu ekspluatācijas veicināšanas komisiju un īrnieku spēkiem jāpanāk to trūkumu novēršana, kas līdz šim bijuši par cēloni dzīvojamo ēku un dzīvokļu bojājumiem.

V. Kļava

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Draudzība, kas kalpo socialīstam

Maskavā beigušās sarunas starp Čehoslovākijas Republikas un Padomju Savienības delegācijām. Sarunu rezultāti ietverti 29. janvārī parakstītajā Padomju Savienības un Čehoslovākijas Kopīgajā deklarācijā. Šis dokuments, kas ir jauns ieguldījums Padomju Savienības un Čehoslovākijas brālīgās draudzības attīstīšanā, apliecina visas socialistiskās nometnes vienotības vēl lielāku nostiprināšanos un kalpo miera lietai visā pasaulē. Padomju Savienības un Čehoslovākijas Deklarācija tāpat kā rezultāti, kas panākti Padomju Savienības vadītāju neseno sarunās ar Ķīnas, Polijas, Rumānijas un Vācijas Demokrātiskās Republikas valdību delegācijām, vēlreiz apliecina socialisma valstu sakļautību cīņā par mieru un progresu.

Starp Padomju Savienību un Čehoslovākiju, teikts Kopīgajā deklarācijā, ir pilnīga vienprātība to uzdevumu izpratnē, kas izriet no pašreizējās starptautiskās situācijas. Abas puses paziņo, ka tās arī turpmāk kopīgi cīnīsies, lai uzturētu mieru un mazinātu starptautisko saspīlējumu, centīsies panākt visu mieru mīlošo spēku konsolidēšanu, piekops mierīgas līdzās pastāvēšanas politiku. Tai pašā laikā Deklarācija aicina tautas palielināt modrību, lai izjauktu imperialistu viltīgās intrigas.

Par savu galveno pienākumu Padomju Savienība un Čehoslovākija uzskata visnotaļ stiprināt socialistiskās nometnes spēkus uz marksisma-leninisma mācības pamatiem. Deklarācijā sevišķi uzsvērts, ka socialisma celtiecības marksistiski leniniskie principi ir kopīgi visām socialistiskajām zemēm, kaut gan tie jālieto saskaņā ar at-

sevišķo valstu attīstības konkrētajiem apstākļiem.

Padomju Savienības un Čehoslovākijas sarunu gaitā apspriestas svarīgas starptautiskās problēmas. Abas puses paziņoja, ka tās vēltis visas pūles, lai nepieļautu vācu militarisma atdzimšanu. Rietumvalstīs atsakās likvidēt militāros grupējumus, piemēram, Ziemeļatlantijas bloku. Tāpēc Padomju Savienība un Čehoslovākija nolēma arī turpmāk nostiprināt Varšavas līguma organizāciju, kas apvieno Padomju Savienību un Eiropas tautu demokrātijas zemes.

Deklarācijā nosprausta Padomju Savienības un Čehoslovākijas ekonomiskā un kultūras sadarbības programma. Paredzēts ievērojami paplašināt tirdzniecību, apmainīties ar ražošanas un tehnisko pieredzi, kā arī kooperēt abu valstu rūpniecību. Piegādājot Čehoslovākijai labību, ogles, dzelzsrūdus, čugunu un citas rūpniecības izejvielas, kā arī dažādas mašīnas, mūsu zeme saņems no Čehoslovākijas kalšanas un štancēšanas iekārtu, dizellokomotīves, ura- na rūdu, vilnas audumus, apavu un citas preces.

Visi mieru mīlošie cilvēki apsveic Padomju Savienības un Čehoslovākijas sarunu rezultātus. „Mums, — raksta Čehoslovākijas avīze „Rude Pravo”, — draudzība ar PSRS ir ne vien vitāla nepieciešamība un neierobežotu ieguvumu avots. Tā nāk no mūsu sirdīm un socialistiskās apziņas”.

Nopietns brīdinājums

ASV valdošās aprindas turpina starptautiskā saspīlējuma saasināšanas politiku. Viens no pēdējiem soļiem šajā virzienā ir Savienoto Valstu pieņemtā politika — gatavošanās organizēt un izvietot citu valstu teritorijā amerikāņu speciā-

uzdevuma karaspēka daļas, kas apbruņotas ar atomieročiem. Kā šādu daļu izvietot- šanas rajoni tiek minētas Rietumeiropa, Turcija, Irana un Japana, t. i. zemes, no kurām daudzas tieši robežojas ar Padomju Savienību un tautas demokrātijas valstīm. Šo pasākumu nolūks ir gadījumā, ja amerikāņu agresīvās aprindas izraisītu atomkaru, galveno prettriecienu novērst no ASV un apdraudēt vispirms to valstu tautas, kuru teritorijā tiks izvietotas amerikāņu atomkaraspēka vienības.

ASV valdošo aprindu viltīgos nodomus atzīmē arī daži rietumvalstu buržuāziskie laikraksti. Piemēram, franču laikraksts „Aurore” raksta: „Amerika gribētu izveidot atombloku, kas apņemtu Krieviju, un gūt iespaidu izvairīties no tās prettrieciena”.

ASV agresīvo plānu realizēšana var izraisīt visnopietnākās sekas. 24. janvārī šajā jautājumā publicēts TASS speciālais paziņojums. Tajā norādīts, ka atbildība par sekām, kas var rasties šo plānu realizēšanas iznākumā, gulsies ne vien uz ASV valdību, bet arī uz tām valdībām, kas atļauj izmantot savu valstu teritoriju par placdarmu atomkara gatavošanai.

TASS paziņojums izraisījis plašas atsauksmes ārzemēs. Itālijas laikraksts „Avanti” uzsver, ka Padomju Savienība devusi atomstrategiem nopietnu brīdinājumu. Japānā publicēts paziņojums, ka Japānas valdība ir pret amerikāņu atomieroču izvietotšanu savā teritorijā. Protesti pret amerikāņu valdošo aprindu jaunajiem agresīvajiem plāniem atskan arī Savienotajās Valstīs.

Visu zemju tautas grib saglabāt mieru, nepieļaut amerikāņu iecerēto atomkara izraisīšanas plānu realizēšanu. V. Čarkovs

SPORTS

Sporta skolas ceļojošā kausa izcīņa

Noslēgusies Bērnu sporta skolas ceļojošā kausa izcīņa basketbolā. Sacensības risinājās ļoti spraigi. Cīņu gaitā noskaidrojās, ka spēcīgākie kā zēnu tā meiteņu grupā ir 17-gadīgās skolas basketbolisti, kas arī izcīnīja rajona Bērnu sporta skolas ceļojošo kausu (skolas direktore b. Paļča, fiziskās audzināšanas skolotājs b. Vilce). Zēniem 2. vietu ieguva II vidusskola, bet trešo — I vidusskola. Meitenēm otrajā vietā ierindojās I:

vidusskola, bet trešajā — II 7-gadīgā skola. Kopvērtējumā otrajā vietā I vidusskola, bet trešajā — II vidusskola. Par turnīra labākajiem spēlētājiem atzina I. Tīrumu (I 7-gadīgā skola) zēnu grupā un Apalupu (I 7-gadīgā skola) meiteņu grupā.

I 7-gadīgās skolas panākumus noteica tas, ka skolotājs b. Vilce panāca visu spēlīgāko audzēkņu iesaistīšanu nodarbībās sporta skolā.

I. Lagzdīns,
Kuldīgas BSS direktors

Kuldīgas volejbolistes — triju pilsētu sacensību uzvarētājas

Svētdien BASB „Daugava” Kuldīgas sporta namā notika triju pilsētu: Ventspils, Aizputes un Kuldīgas draudzības sacensības volejbolā starp sieviešu komandām. Kuldīgu pārstāvēja jaunās Bērnu sporta skolas volejbolistes.

Kuldīdnieces spēli ar Aizputes volejbolistēm sāka pašpārliecināti un drīz vien rezultāts bija 3:13. Varēja domāt, ka sets neglābjami zaudēts, tomēr ar lielu piepūli mūsu volejbolistes panāca līdzinājumu un guva izšķirošos divus punktus. Otrajā se-

tā līdzvērtīgā cīņā veiksmīgākās izrādījās kuldīdnieces, kuras noslēdza setu ar 15:12 un līdz ar to visu spēli ar 2:0 savā labā.

Ventspils volejbolistes piedzīvoja smagu 0:3 zaudējumu spēlē ar Kuldīgas pārstāvē.

Ventspils — Aizputes volejbolistu sacensībā pārkāps bija ventspilnieces, kuras izcīnīja 2:0 uzvaru.

Tādējādi pirmā vietā ierindojās Kuldīgas, otrā — Ventspils, trešā — Aizputes pilsētas pārstāves.

J. Priede

Ventspils uzvar Kuldīgu galda tenisā

Svētdien Kuldīgā viesojās Ventspils galda tenisisti, kuri sacentās ar mūsu rajona tenisistiem.

Viesi izrādījās krietni pā-

rāki un guva 8:2 uzvaru. No mūsu galda tenisistiem uzvaras guva vienīgi Stūris pret Gerucki un Luka — Indāne pret Vēberi.

I. Pakalns

Sacensības Padures ciemā

Abavas ciema tautas namā notika sacensības šachā, dambretē un šaušanā. Tajās piedalījās kolchozu Lisenko v.n., „Aktivists” un ciemā strādājošie fizikultūrieši. Vislabākos rezultātus šaušanā uzrādīja b. Celms. Šachā ar redzamu

pārsvaru 1. vietu izcīnīja b. F. Antoniškis, bet dambretē — b. F. Baumgarts. Sacensību noslēgumā pirmo vietu ieguvējus apbalvoja ar diplomiem.

Ž. Krauze,
BSB „Vārpa” rajona padomes priekšsēdētājs

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(STĀSTS)

(9. turpinājums)

—Ticu.
—Nu, lūk, pavīsam labi! — Pulkvedis pasmaidīja. — Pirmais jautājums: kur, kā un kad tu ievainojī roku? Tikai patiesību, bez fokusiēm.
—Ceturtdienas vakarā mani sadūra ar nazi.
—Kas?
—Es nepazīnu.
—Bet par ko?
—Tas ir garš stāsts, kurš sākās jau notiesāto nometnē...

6. Vakara iedams caur kriminālmeklēšanas ēkas iekšējo pagalmu, Braicevs pēkšņi apstājās. Viņu pārsteidza skaits, ko tas najausi ieraudzīja: pie prožektoriem apgaismota taksometra bija notupies pulkvedis un uz finiera lapas kūrtoja izsistā vēdloja stikla šķemba. Viņam palīdzēja eksperts Arkadjevs.

—Kāpēc jūs to darāt? — Iejautājās Sergejs Vasiljevičs.
—Droši vien ne jau tāpēc, lai izklaidētos.
—Val apšaubāt Kovalenko vainīgumu?

—Kā jūs to uzminējāt?
—Bet kā tad paliek ar faktiem? — Braicevs izmeta to pašu ņķi, uz kura pulkvedis gribēja nokert viņu.

—Fakti jāanalizē. Tiem akli seko nedrīkst.
Tā bija nejauka nodarbošanās, no lauskām salikt vēstīklu. Darbs uz priekšu virzījās lēni, Severcevs pat divas reizes sagrieza pirkstu. Bet visam reiz pienāk gals. Pamazām stikls uz finiera lapas ieguva aizvien nobeigtāku formu. Tikai vietumis palika mazi robīni. Tos aizpildīt neizdevās: no spēcīgā siltiena daļa stikla bija pārvērtusies sīkās drumstalās.

—Es domāju, pietiek, — teica pulkvedis, kabalakatiņā bēzēdams netīrās rokas. — Bet tagad, Arkadjev, dodiet man to nelaimīgo šķembu.

Patiešām, šai šķembei, kas atgādināja izstieptu triestūri, uz finiera vairs nebija vietas...

—Kam bija vajadzīga šī komedija? — Braicevs bija neapņēmis pārstāvi.

—Ari mani nodarbina šis jautājums, — domīgi teica pulkvedis. — Kam un kāpēc? Un, kamēr uz to nebūs rasta atbilde, mēs sēdēsim uz vietas, nekur tālāk ne-tīdami.

Viņi devās uz laboratoriju. Ar spektrālās analīzes palīdzību bija jānosaka, kāda tipa stikla izstrādājumiem pieder šī viena un citas šķembas.

Analīzē kļuva zināms, ka šķemba, uz kuras atrasti pirkstu nospiedumi, veidota no polisilikāta, kas saturējuši titāna un dzelzs piejaukumu.

—Tas ir galda stikls, — nobēdza Arkadjevs. Bet kā tas gadījies automašīnā, tur nu tiešām gudrs nevar tikt.

Iestājās iss klusuma mirklis. Pulkvedis piegāja logam un pa to vieglitēm bungoja ar pirkstiem. Nakts taurenitis, nejausi ielidojis istabā, sāka daudzies pret stiklu. Pulkvedis arī apgriezās un teica Braicevam:

—Iesim manā kabinetā. Tūlīt pat jāaprunājas ar Kovalenko.

—Jūs esat piemirsis laiku, Ivan Iljič, — uzmanīgi alžrādīja Braicevs, — nopratināšana atļauta tikai līdz sešiem, bet tagad, palidies dievam, jau ceturksnis uz divpadsmitiem.

—Tā nebūs pratnāšana. Vienkārši mēs ar viņu kopā pavadīsim vakaru. Es pat palūgšu, lai mums atnes pa tasei kafijas.

Kopā ar Kovalenko viņi visrūpīgākajā kārtībā centās atcerēties visu pēdējo piecu dienu notikumus. Kur viņš bijis? Ar ko ticies? Par ko runājis?

Šajā nesteldzīgajā ekskursijā pa atzīvējušajām dienām nebija maznozīmīgu sīkumu un detaļu,

pulkvedi viss interesēja. Beidzot vienā vietā — tas bija jau ap četriem no rīta — pulkvedis atrada to, ko ar tādu neatlaidību bija meklējis.

—Viņš mani apturēja caurstāģāmajā istabā, — stāstīja Kovalenko, — un aicināja iegriezties ielas pretējā pusē ledzert kādu kausu alus. Tur pie mums ir tāda „ieskrietuve”. Apsēdāmies aiz galda.

—Galds bija aplāts ar kādu audumu vai vaska drānu? — kā starp citu leļautājās pulkvedis.

—Nē, virspusē bija stikls. Viņš teica, ka atnācis Urganova uzdevumā; to man vajagot atcerēties no nometnes. Pēc tam paziņoja, ka savākusies savējo grupā un nolēmuši nostrādāt lietu, par ko Urganovs man agrāk tika stāstījis. Es pajautāju, vai Urganovs atbrīvots. Viņš atbildēja, ka tam neesot nekādas nozīmes, galvenais tas, ka viņa draugi šeit. Viņš man ieteica piedalīties. Es uzreiz atteicos un iebildu, ka tagad dzīvoju pavisam citādā un ar tādām lietām nenodarbojos. Viņš necentās mani pierunāt, tikai pajautāja, vai pie manis esot Urganova dotais plāns.

—Kas tas par plānu? — pārtrauca pulkvedis.

—Ari tam salstība ar nometni. Kad kļuva zināms, ka mani atbrīvos, Urganovs uzzīmēja man plānu, pēc kura es varētu sameklēt cilvēku, lai pēc tam darbotos kopā ar viņu, pareizāk — ar vi-

ņiem: Urganovs teica, ka tur esot vesela grupa.

—Jūs plānu kādreiz esat izmantojis?

—Centos izmantot, sameklēju ielu, pat pagalmā iegāju, bet tad pārdomāju. Pēc tam es šo papīru kaut kur pazaudēju.

—Vai adresi atceraties?

—Ielas nosaukumu nezīnu, bet parādīt gan varētu, ja būtu tāda nepieciešamība?

—Un uzvārds? Kāds ir tā cilvēka uzvārds, pie kura jūs gājāt?

—Uzvārda nebija, es zināju tikai pieņemtu apzīmējumu — Lē-cējs.

—Tā, tā, — pulkvedis nospieda portisgāra podziņu, vācīgs atlēca, Severcevs piedāvāja smēķi arī Kovalenko. Uzpiņēja. — Atvainojiet, es jūs pārtraucu. Tātad, ko jūs viņam atbildējāt attiecībā uz plānu?

—To pašu, ko jums.

—Bet viņš?

—Viņš paspieda man roku un teica, lai es aizmirstu Urganova vārdu un to māju, uz kuru esot gājis.

(Turpinājums sekos)

AIZRĀDĪJUMS

BSB „Vārpa” rajona padome paziņo, ka 1957. g. 24. februārī paredzēto jaunatnes meistarsacīkšu volejbolā vietā notiks draudzības sacensības volejbolā par godu festivalam starp „Vārpas” fizikultīviem. Komandas pieteikt pa telefonu Kuldīgā 14 līdz 8. g. 17. februārim.

Redaktors A. Blūms